

Har då ingen förstått (2011)

Är det verkligen så
att ingen av oss har förstått
att vi befinner oss
på den stig vi trots allt gått

att vi skrikit efter hårda värden
lämnat de mjuka att bero
i en tro att vi kan kontrollera
vad allt och alla ska tro

så när regnet av bly det kommer
så står alla med gapande munnar
vi säger oss inte kunna förstå
och ögonen är djupa som brunnar

det som skett kan inte försvaras
det skall vi aldrig någonsin förstå
men vi har i ansvar ett avstånd skapat
och med lutande ryggar bara tittat på

när andra går med tomma händer
men än värre med en själ så tom
envar för sig själv, ingen för nån annan
så sköt vi då slutligen bom

för det vi byggt är en trygghet
för de som har skenbart rätta värden
en norm som vi skapat i enfald
men inget som ger trygghet på färden

för vi sprang förbi det mest uppenbara
i den värld vi trots allt med ego har byggt
att allt finns i de närmaste omkring oss
vi måste se varandra, för att sova tryggt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Järnkatten med Poeter.se id #35892 innehar upphovsrätten